V Kosmonosech se rodí děti z látky. Stojí 600

Ušít jednu panenku trvá asi osm hodin. Dámy z Kosmonos jich vytvořily 25, prodávat je budou v místní škole, lékárně či na úřadě. FOTO | ZE ARCHIV MILADY REMEŠOVÉ

EVA ZAHRADNICKÁ

KOSMONOSY | „Co si dáte k pití? Čaj, nebo kafe?" ptá se laborantka hasičské zbrojnice v Kosmonosech hlasy asi dvacítky žen. Ke kávě si ale dámy neservírují dortíky, do rukou místo nich berou jehly, nitě a nožky a za chvilku už jejich fakovně-prsty rychle kmitají nad barevnými kanečkami či vlásky látkových panenek.

Do klubovny si totiž nepřišly jen tak „pokecat", právě finišují s výrobou panenek pro projekt UNICEF Adoptuj panenku, zachráníš dítě.

„Máme jich 25, výroba jedné zabere asi osm hodin. Naše panenky jsou téměř před dokončením a jsou opravdu krásné," říká předsedkyně místní základní organizace Českého svazu žen Milada Remešová.

S nápadem účastnit se tohoto projektu přišla právě ona. Každá panenka představuje skutečné dítě, které bude v jedné z rozvojových zemí očkováno proti šesti hlavním smrtelným dětským onemocněním. Panenčtí adoptivní rodiče, tedy lidé, kteří si zhruba 40cm hračku koupí, tak mohou jednomu chudému dítěti zaplatit očkování proti tuberkulóze, záškrtu či spalničkám.

Adoptovní rodiče se panenkám hledají na webu, prostřednictvím prodejních výstav či pomocí osobního prodeje. Pro

> Podpořily jsme třeba také pěstounské rodiny sběrem oblečení.

ten se rozhodly i kosmonoské dámy. „Přijdeme do místní školy, do lékárny či na úřad. Pan starosta slíbil, že si jednu koupí. Mezi sebou jsme se také dohodly, že se na pár z nich složíme," vysvětluje paní Jarodáva, která je členkou zdejšího spolku už 40 let. Při výrobě své panenky se inspirovala Časopisem Praktická žena z roku 1979.

V těchto dnech už ženy svoje figurky opatřují rodným listem. Ten obsahuje údaje o tvůrci i o panence samotné, aby budoucí rodič viděl, jak se jeho adoptivní „dítě" jmenuje nebo odkud pochází. Kosmonoské ženy pokřtily své panenky jmény Umbra, Běla nebo třeba Jenovéfa, inspiraci hledaly pověstinou v osobách svých rodin a příbuzných.

Charitativní projekty místní dámy podporují pravidelně, připadá jim to naprosto přirozené. Naposledy třeba v rámci Českého dne proti rakovině vyhrály částku okolo osmnáct tisíc korun. „Spolupracovaly jsme na akci Sbírka pro Afriku nebo podpořily pěstounské rodiny sběrem oblečení," dodává Remešová s tím, že výroba panenek pro dobrou věc pak byla jen logickým pokračováním v pomoci druhým.

Chuť pomáhat mají místní ženy totiž tak trochu v krvi. Když se jich zeptáte, proč se staly členkami Českého svazu žen, bez výjimky odpoví: „Chtěla jsem něčím přispět."

Společná setkání, kulturní a vzdělávací akce nebo jen posezení u kávy jsou pak jen pověstnou třešničkou na dortu osobní členství.